

Arrest

nr. 115 848 van 17 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt alsook van het ongedateerde bevel om het grondgebied te verlaten dat aan de verzoeker werd ter kennis gebracht op 31 oktober 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 oktober 2012 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 24 oktober 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de eerste bestreden beslissing, die aan de verzoeker ter kennis werd gebracht op 31 oktober 2012 en die als volgt is gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 15.10.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

S(...) M(...)

nationaliteit: Afghanistan

geboren te F(...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en)

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 27.09.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 15.10.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

Op onbekende datum beslist de gemachtigde van de staatssecretaris eveneens tot het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel om het grondgebied te verlaten werd ter kennis gebracht op 31 oktober 2012 en maakt de tweede bestreden beslissing uit. Deze beslissing luidt als volgt:

« Ordre de quitter le territoire

En exécution de la décision de B(...) E(...), Attaché, déléguée de la Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, il est enjoint au nommé :

S(...), M(...) né à F(...) le (...), de nationalité Afghanistan

De quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le(s) territoire(s) des États suivants :

Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande.. Italie, Lettonie, Liechtenstein, Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovénie, Slovaquie, Suède, Suisse et Tchéquie sauf s'il (elle) possède les documents requis pour s'y rendre , au plus tard dans les 30 jours de la notification.

En vertu de l'article 7, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 précitée,: 2°il demeure dans le Royaume au- delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé ».

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De verweerder heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

Tevens wenst de Raad erop te wijzen dat de verweerder ook naliet het administratief dossier binnen de voorgeschreven termijn van acht dagen toe te sturen. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet dienen de door de verzoeker vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de materiële en de formele motiveringsplicht, van de artikelen 9ter §3 - 3 ° en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, van zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

3.1.1 Het middel wordt als volgt toegelicht:

“Overwegende dat de aangehaalde wetsbepalingen de verplichting tot formele en materiële motivering vastleggen die op de tegenpartij rust, evenals de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om een ontvankelijke aanvraag in te dienen in toepassing van het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt is gemotiveerd:

"In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Artikel 9ter §3 - 3 0 van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); Het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in §1, 4e lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haargraad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 27.09.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 15.10.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebreke aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. "

Dat de bestreden beslissing een kennelijk gebrekkige motivering vertoont, omdat er wel degelijk een recent standaard medisch getuigschrift werd overgemaakt aan de tegenpartij, dat dateert van 27 september 2012 dat wel een uitspraak doet over de graad van ernst (stuk 3);

Dat de wet van 15 december 1980 op geen enkele wijze voorschrijft hoe de behandelende arts van betrokkene de graad van ernst moet omschrijven naar gelang het gaat om een minder ernstig geval of een zeer ernstig geval;

Dat de vreemdelingenwet, noch het uitvoeringsbesluit bepaalt dat er uitdrukkelijk bepaalde vaste formules zouden moeten worden gebruikt om de graad van ernst van een ziekte te omschrijven ;

Dat naar gelang de aard van de aandoening er verschillende manieren kunnen zijn om de graad van ernst van de aandoening te omschrijven en om een duidelijk beeld te geven van de aard en ernst van de aandoening;

Dat in casu de verwerende partij zich onredelijk heeft opgesteld en het algemeen rechtsbeginsel van de redelijkheid heeft geschonden door te oordelen dat er geen enkele uitspraak zou zijn gedaan omtrent de graad van ernst van de aandoening;

Dat na de rubriek A van het getuigschrift waarin de aandoeningen worden geïdentificeerd, staat duidelijk vermeld bij de rubriek B (omschrijving van de aard en graad van ernst) :

"affection invalidante. Capable de s'alimenter et d'assurer son hygiène mais retrait social marquée, aboutie, difficultés pour l'autonomie. Toujours accompagné pour tâches administrative, pas d'initiative., Déplacement limité par faiblesse du membre inférieure gauche.

Dat inzonderheid de term " affection invalidante", in combinatie met de karakteristieken van de aandoeningen van de eiser die vervolgens worden omschreven een voldoende duidelijk beeld geven van de graad van ernst ;

Dat een aandoening die invaliderend is niet anders als ernstig kan zijn en dat het getuigschrift dus wel degelijk een uitspraak doet over de graad van ernst van de aandoening, in tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt ;

Dat aldus Uw Raad reeds heeft geoordeeld in een arrest n° 67 781 van 3 oktober 2011 dat indien het getuigschrift vermeldt dat bij stopzetting van de behandeling een ernstige daling van de levenskwaliteit het gevolg zou zijn, een voldoende omschrijving is van de graad van ernst van de aandoening ;

Dat in een ander arrest n° van Uw Raad oordeelde dat de vermelding "De toestand van de verzoekster is nu stabiel, maar als de behandeling zou stopgezet worden is er een algemene achteruitgang te

verwachten en is er een vermoeden van overlijden" een omschrijving uitmaakt van de graad van ernst van de aandoening ;

Dat ook in een arrest n°78 317 van 29 maart 2012 van Uw Raad werd geoordeeld : "Er wordt aangegeven welk de aandoening is waaraan verzoeker lijdt (i.e. een posttraumatisch stresssyndroom) en de arts vermeldt dat "[nu zijn posttraumatisch stresssyndroom steeds meer op de voorgrond treedt, [...] de pijnklachten van patiënt ook minder onder controle zijn]". Er wordt bijgevolg uitdrukkelijk toegelicht dat verzoekers aandoening steeds meer op de voorgrond treedt." waarbij eveneens deze omschrijving werd aanvaard als omschrijving van de graad van ernst ;

Dat de omschrijving in het medisch getuigschrift voorgelegd door de eiser als afdoende moet worden beschouwd als aanduiding van de graad van ernst van de aandoening, vooral door de vermelding dat het gaat om een invaliderende aandoening ;

Dat bovendien er nog bijkomende details worden verschaft omtrent de wijze waarop de aandoening invaliderend is : hoewel hij in staat is zichzelf te voeden en zijn hygiëne waar te nemen, is er sprake van een belangrijke sociale terugtrekking en moeilijkheden op vlak van autonomie ; Dat de eiser steeds moet worden bijgestaan voor verplaatsingen, administratieve taken enz. ;

Dat dit het gevolg is van zijn depressieve toestand, psychogene slapeloosheid en duizeligheid waar hij aan lijdt die een duidelijk invaliderend effect hebben;

Dat zelfs een leek, die geen medische specialisatie heeft, uit de zeer concrete omschrijving van Dokter B(...) wat de gevolgen zijn van de aandoening van de eiser op zijn dagelijks functioneren de graad van ernst van de aandoening kan begrijpen en er zich een duidelijk beeld van kan vormen ;

Dat los van de vraag naar het vervullen van andere ontvankelijkheidsvoorwaarden er niet anders dan kan worden vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift neergelegd door de eiser wel degelijk een voldoende duidelijk omschrijving

Dat de bestreden beslissing daarom de formele en materiële motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 16991 en het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen december 1980 schendt, evenals het redelijkheidsbeginsel omdat het duidelijk is dat het bestuur niet in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing kon komen ;

Dat ook het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid is geschonden, dat het bestuur oplegt om alle elementen in aanmerking te nemen bij het nemen van de bestreden beslissing ;

Dat Dienst Vreemdelingenzaken de plicht had om te motiveren waarom de gedetailleerde omschrijving van Dokter BAUHERZ in rubriek B van het standaard medisch getuigschrift niet kan worden beschouwd als een voldoende omschrijving van de graad van ernst van de aandoening ;

Dat de tegenpartij echter doet alsof in rubriek B helemaal niet zou zijn vermeld, wat niet klopt ; Dat de tegenpartij, als ze beweert dat er geen vermelding zou zijn van de graad van ernst van de aandoening, verplicht is te motiveren waarom de vermeldingen in rubriek B van het standaard medisch getuigschrift niet kunne worden beschouwd als een omschrijving van de graad van ernst van de aandoening ;

Dat de bestreden beslissing echter stilzwijgend is hieromtrent wat een kennelijk gebrek aan formele motivering is, in strijd met de reeds vermelde wetsbepalingen en het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid"

3.1.2 De verweerder heeft geen nota met opmerkingen ingediend.

3.1.3 Beoordeling

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestuurshandeling ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing geeft *in casu* duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan ze is genomen. In de motieven wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de bestreden beslissing een motivering in feite, namelijk dat het door de verzoeker voorgelegde standaard medisch getuigschrift dd. 27 september 2012 niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet; het standaard medisch getuigschrift toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de

ziekte. De verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestuurshandeling is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat de verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze in zijn betoog ter ondersteuning van het middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Aan het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is *in casu* voldaan; het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht te worden onderzocht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§1/1 (...)

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° (...);

2° (...);

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° (...);

5° (...)

§ 4. (...)

§ 5. (...)

§ 6. (...)

§ 7. (...).”

Aldus vereist artikel 9ter van de vreemdelingenwet, op straffe van niet-ontvankelijkheid dat bij de medische verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift wordt gevoegd dat niet ouder is dan drie maanden en dat de volgende drie onderscheiden zaken vermeldt: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

In de bestreden beslissing wordt te dezen overwogen dat het door de verzoeker overgemaakte standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1,

vierde lid van de vreemdelingenwet, met name dat daarin geen enkele uitspraak wordt gedaan omtrent de graad van ernst van de ziekte. De verzoeker betwist dit en stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich in zijn beoordeling onredelijk heeft opgesteld. Volgens hem kan de graad van ernst van zijn aandoening duidelijk worden afgeleid uit het antwoord op rubriek B van het standaard medische getuigschrift van 27 september 2012.

Het standaard medisch getuigschrift dd. 27 september 2012, dat bijgevoegd is aan het verzoekschrift, vermeldt onder rubriek A het volgende:

“Kyste cérébral, probable séquelle d’hémorragie traumatique – [onleesbaar woord] , insomnie psychogène – état dépressif” (vrije vertaling: kyste op de hersenen, waarschijnlijk gevolg van een bloeding door trauma, psychogene slapeloosheid, depressieve toestand).

Deze vermeldingen slaan duidelijk op de ziekte, zoals voorzien in artikel 9ter, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet.

Onder rubriek B (*“description détaillé de la nature et du degré de gravité des affections sur base desquelles la demande d’autorisation de séjour sur pied de l’Article 9ter est introduite”*) (Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend) attesteert de geneesheer het volgende

« Affection invalidante – capable de s’alimenter et d’assurer son hygiène, mais retrait social marqué, aboutie, difficultés pour l’autonomie. Toujours accompagné pr. tâches administratives, pas d’initiative – Déplacement limité par faiblesse de membre inférieur gauche ». (vrije vertaling: invaliderende aandoening, in staat om zich te voeden en om zijn hygiëne te verzekeren, maar omvangrijke en uitgesproken sociale terugtrekking, altijd bijgestaan voor administratieve taken, geen initiatief, moeilijke verplaatsing door zwakte linkerbeen).

Samen met de verzoeker kan worden vastgesteld dat in de bovenstaande omschrijving duidelijk een vermelding van de graad van ernst van de ziekte kan worden teruggevonden. Er wordt namelijk uitdrukkelijk toegelicht dat verzoekers aandoening invaliderend is en er wordt nog bijkomend toegelicht wat onder *“invaliderend”* moet worden verstaan, met name welke impact de aandoening heeft op het dagdagelijkse leven van de verzoeker: hij kan zich moeilijk voortbewegen, hij trekt zich in grote mate sociaal terug, hij kan zich wel voeden en zijn hygiëne verzekeren maar neemt geen initiatief en dient voor administratieve taken steeds te worden bijgestaan. De Raad acht het dan ook kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om in de gedetailleerde omschrijving vervat in door de verzoeker voorgelegde standaard medisch getuigschrift geen vermelding van de graad van ernst van de aandoening te zien.

De stelling van de verweerder dat *“de graad van ernst”* van de medische problematiek van de verzoeker niet uitdrukkelijk blijkt uit het door hem voorgelegde standaard medisch getuigschrift, berust op een kennelijk onredelijke en incorrecte beoordeling van de bij de aanvraag voorgelegde elementen.

De schending van de materiële motiveringsplicht is aangetoond.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en dit leidt tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing. Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3.2 In een tweede middel richt de verzoeker zich tegen de tweede bestreden beslissing, met name het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem op 31 oktober 2012 werd ter kennis gebracht. De verzoeker voert een schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het EVRM.

3.2.1 Het middel is als volgt toegelicht:

“Overwegende dat de verwerende partij aan de eiser ook een bevel om het grondgebied te verlaten heeft betekend, dit terwijl de eiser medische elementen heeft ingeroepen en aanhaalt in zijn aanvraag

tot machtiging tot verblijf in toepassing van het artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 dat hij onmenselijke en vernederende behandelingen riskeert in geval van terugkeer naar Afghanistan ;

Dat de eiser heeft aangehaald in zijn aanvraag tot machtiging tot verblijf :

" [...] Hiervoor moet hij worden opgevolgd door een psychotherapeut en een neuroloog die de evolutie van het hersenletsel moet opvolgen (stukken 2 tot en met 5) en hij moet het geneesmiddel Redomex nemen. De behandeling is van onbepaalde duur.

In Afghanistan is mijn cliënt ernstig geslagen geweest en hierdoor heeft hij een schedeltrauma opgelopen.

Het spreekt voor zich dat een terugkeer naar Afghanistan, waar hij terug zal worden geconfronteerd met de oorzaak van zijn trauma, een traumatiserende impact zal hebben en dus een verslechtering van zijn gezondheidstoestand, gelet op de psychische problemen waar hij nu mee wordt geconfronteerd en die uit dit schedelletsel en de hersenschade voortkomen.

Het is duidelijk dat hij in Afghanistan deze behandeling niet %al kunnen verderzetten, enerzijds door de noodzaak om de opgestarte therapie en behandeling in België verder te %etten, maar anderzijds ook door de onmogelijkheid om toegang te krijgen tot deze gespecialiseerde behandeling in Afghanistan. [

Dat de eiser vervolgens vele objectieve bronnen aanhaalt die aantonen dat het voorzetten van zijn behandeling in Afghanistan niet mogelijk zal zijn ;

Dat er in de aanvraag tot machtiging tot verblijf nog wordt vermeld :

" [...] Het is dus evident dat wanneer mijn cliënt België zou moeten verlaten en de begonnen therapie zou worden stopgezet, dit een verergering van zijn gezondheidstoestand tot gevolg zal hebben, wat een schending zou uitmaken van

het artikel 3 van het EVRM, gezien een verslechtering van de gezondheidstoestand gelijkgesteld moet worden aan onmenselijke en vernederende handelingen die op absolute wijze worden verboden door dit verdragsartikel[...]"

Bovenstaande rapporten over de toestand in Afghanistan bevestigen dat de gezondheidssector in Afghanistan technische, administratieve en managementscapaciteiten ontbeert en ook gespecialiseerde en basis medische uitrusting en geneesmiddelen. De catastrofale toestand van het gezondheidssysteem in Afghanistan wordt bevestigd in deze verschillende rapporten.

Dat hieruit duidelijk blijkt dat de eiser een schending van artikel 3 EVRM heeft aangehaald in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille van de aangehaalde medische elementen ;

Dat een bevel om het grondgebied te verlaten pas kan worden afgeleverd indien de aangehaalde schending van artikel 3 EVRM is onderzocht en beantwoord door de tegenpartij, wat in casu Dienst Vreemdelingenzaken volledig heeft nagelaten te doen (RvV 16 199 van 23 september 2008, RvV 47 909 van 8 september 2010);

Dat om die reden de bestreden beslissing een kennelijk gebrek aan formele en materiële motivering inhoudt, in strijd met de artikelen 9ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 3 EVRM ;"

3.2.2 De verweerder heeft geen nota met opmerkingen ingediend.

3.2.3 Beoordeling

Uit punt 3.1 blijkt dat de onontvankelijkheidsbeslissing inzake verzoekers medische verblijfsaanvraag dient te worden vernietigd omdat niet op goede gronden werd vastgesteld dat het door de verzoeker voorgelegde standaard medische getuigschrift niet de graad van ernst van de ziekte vermeldt zoals vereist door artikel 9ter, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet.

De omstandigheid dat de eerste bestreden beslissing de aanvraag onontvankelijk verklaart op onjuiste gronden, maakt dat de mogelijkheid bestaat dat de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten, werd afgeleverd zonder dat er ook maar enig onderzoek werd gevoerd naar de medische toestand van de verzoeker en naar een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM. De Raad kan echter, bij gebrek aan neerlegging van het administratief dossier, niet nagaan of dergelijk onderzoek werd verricht alvorens het bevel om het grondgebied af te leveren.

Uit de stukken die de verzoeker bijbrengt blijkt bovendien dat de eerste en de tweede bestreden beslissing op dezelfde dag aan de verzoeker werden ter kennis gebracht en dat zij ook werden genomen door dezelfde bevoegde ambtenaar, met name E.B. als gemachtigde van de staatssecretaris. Het komt de Raad bijgevolg voor dat de tweede bestreden beslissing is genomen als gevolg van de eerste bestreden beslissing, met name ten gevolge van het onontvankelijk verklaren van de medische verblijfsaanvraag.

Bijgevolg is het passend dat, met het oog op de rechtszekerheid en in het belang van een goede rechtsbedeling, het bevel om het grondgebied ter kennis gebracht op 31 oktober 2012 uit het rechtsverkeer wordt gehaald door het samen met de eerste bestreden beslissing te vernietigen.

4. Korte debatten

De verzoeker heeft een gegronnd middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, ter kennis gebracht op 31 oktober 2012, wordt vernietigd.

Artikel 3

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE